

Newsletter

Editie december 2017

Advisory

- 02 Afrekeningsmechanismes bij het afronden van een bedrijfsovername
- 04 Risicoanalyse, hoe begin ik eraan?

Audit & Assurance

- 06 IBR publiceert gids met goede informaticapraktijken voor kmo's

Tax & Legal

- 07 Waarop te letten bij de schenking van roerende goederen "onder last"?
- 08 Veranker sleutelfiguren in uw organisatie door winstdeelname
- 10 Lichte vrachtwagens – fiscale en sociale spelregels
- 12 Internationaal goederenverkeer – onderaannemer niet langer vrijgesteld van btw
- 13 Optionele btw-heffing onroerende verhuur – terug naar af!
- 14 Onregelmatige factuur verhindert btw-afrek niet (noodzakelijk)
- 15 De Limosa-aangifte voor werknemers wordt uitgebreid
- 16 Deeltijdse arbeid – minder formaliteiten sinds 1 oktober 2017
- 18 Creatie van een UBO-register: de anonimiteit van aandelenbezit brokkelt verder af

Agenda

- 20 Seminars & opleidingen i.s.m. Grant Thornton

Afrekeningsmechanismes bij het afronden van een bedrijfsovername

In onze vorige newsletter hebben we onder andere de bepaling van de ondernemingswaarde toegelicht, alsook de impact van cash en schulden bij het bepalen van de prijs van de aandelen in een bedrijfsovername. In deze publicatie gaan we dieper in op de mogelijke afrekeningsmechanismes.

Doel van een afrekeningsmechanisme

Bij een bedrijfsovername dient een afrekeningsmechanisme om de definitieve overnameprijs te bepalen die de Koper moet betalen om de aandelen van een vennootschap te verwerven.

Er zijn verschillende mogelijkheden om dit te doen en de uitkomst

kan verschillend zijn naargelang het gekozen mechanisme. Twee mechanismes worden algemeen aanvaard in de overnamewereld: “Completion Accounts” en “Locked Box”.

Completion Accounts mechanisme

In een Completion Accounts scenario wordt de berekening van de initiële overnameprijs gedefinieerd in het getekende overnamecontract (ook wel “Share Purchase Agreement” of “SPA” genoemd). De definitieve overnameprijs wordt echter pas berekend op basis van de cijfers van de vennootschap op het moment (dichtbij de datum) van Closing.

In het getekende overnamecontract worden onder andere de volgende elementen opgenomen:

- de principes volgens dewelke de Completion Accounts opgesteld dienen te worden
- welke partij (Koper of

Verkoper) de Completion Accounts dient op te stellen

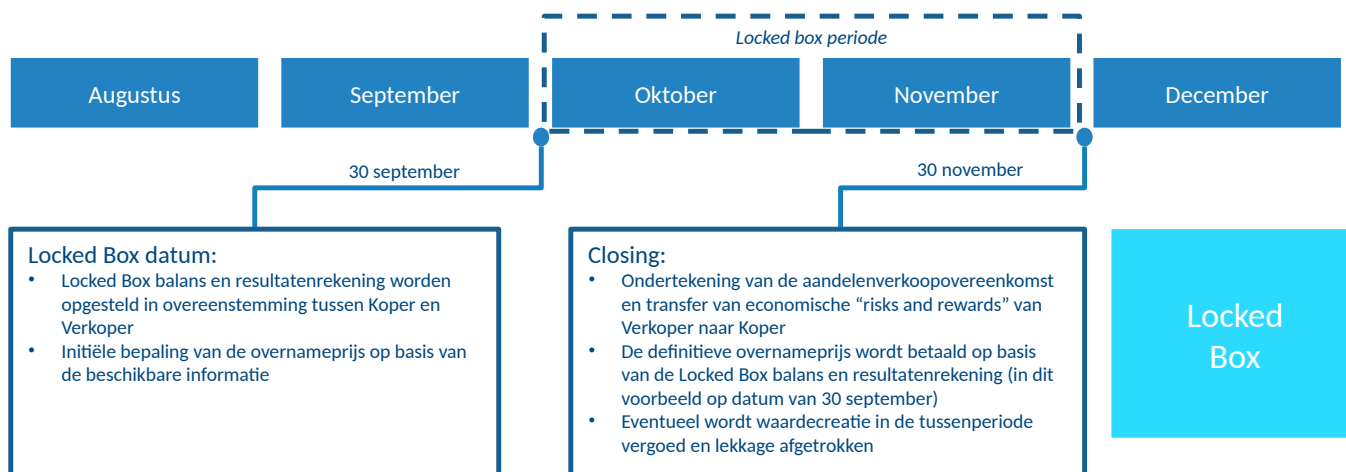
- hoeveel tijd deze partij hiervoor krijgt
- alsook hoeveel tijd de andere partij krijgt om de Completion Accounts te valideren.

In vaak voorkomende gevallen zal de Koper de Completion Accounts opstellen, aangezien deze partij op dat moment de eigenaar is van de onderneming en dus toegang heeft tot de nodige data.

Een groot voordeel van Completion Accounts is dat de mogelijkheid gegeven wordt om de initiële overnameprijs op een Euro-voor-

Euro basis aan te passen. Hierin ligt tegelijkertijd ook het grote nadeel aangezien belangrijke aanpassingen op de initiële overnameprijs vaak aanleiding geven tot tijdrovende discussies tussen Koper en Verkoper alsook voor onzekerheid zorgen omtrent het welslagen van de overname.

Onderzoek gevoerd door Grant Thornton toont aan dat het Completion Accounts mechanisme vaak aanleiding geeft tot disputen tussen Koper en Verkoper. In 10% van de gevallen leidt dit zelfs tot het inschakelen van een externe mediator.

Locked Box mechanisme

Bij een Locked Box mechanisme wordt de definitieve overnameprijs bepaald op basis van een historische balans van de vennootschap. De periode tussen de Locked Box datum en de datum van Closing wordt afgedekt door een contractuele bepaling in het overnamecontract waarbij wordt overeengekomen dat er gedurende deze periode geen waarde mag wegstromen uit de vennootschap.

Een belangrijk aandachtspunt bij een locked box mechanisme wordt "lekkage" (of "leakage") genoemd. Dit is een verzamelnaam voor acties die door de Verkoper genomen worden in de locked box periode en tot gevolg hebben dat de waarde van de onderneming daalt. Een voorbeeld hiervan is bijvoorbeeld het betalen van dividenden of management fees (tenzij in onderling overleg). Het bedrag van de vastgestelde leakage wordt typisch afgetrokken van de overeengekomen overnameprijs.

Vaak wordt in het overnamecontract ook "toegelaten lekkage" (of "permitted leakage") gedefinieerd. Dit zijn acties die geen prijscorrectie tot gevolg hebben.

Een ander belangrijk concept wordt "waardecreatie" (of "value accrual") genoemd. Hiermee worden de

resultaten van de vennootschap bedoeld die gegenereerd worden tussen de Locked Box datum (i.e. het moment waarop de Koper de facto eigenaar wordt) en de Datum van Closing (i.e. het moment waarop de overnameprijs betaald wordt). Aangezien de Verkoper in deze tussenperiode nog steeds het management van de vennootschap op zich neemt, zal hij ook aanspraak willen maken op de waardecreatie tijdens deze periode.

Voor het bepalen van de "waardecreatie" wordt in de praktijk vaak uitgegaan van de cash flow die de onderneming genereert in de periode tussen de Locked Box datum en de Datum van Closing. Alternatief kan gekozen worden om de overnameprijs te verhogen met een interest over de Locked Box periode.

Het bepalen van de Locked Box datum is van cruciaal belang. De periode tussen de Locked Box datum en de datum van Closing mag niet te kort zijn. Dit om de Verkoper voldoende tijd te geven om de Locked Box cijfers op te stellen en de Koper toe te laten deze grondig te analyseren. Anderzijds mag de periode ook niet te lang zijn aangezien dit aanleiding kan geven tot grotere discussies met betrekking tot leakage en value accrual. Algemeen wordt aangenomen dat een periode van twee à drie maanden is aangewezen.

Een voordeel van een Locked Box mechanisme is de hoge mate van zekerheid over de overnameprijs tussen Koper en Verkoper en dit vanaf een vroeg stadium in het overnameproces. Anderzijds wordt dit mechanisme niet aangeraden in omstandigheden waarbij de Koper slechts in beperkte mate due diligence kan uitvoeren. Dit aangezien deze methode weinig of geen mogelijkheden biedt om in de eindfase van het overnameproces materiële aanpassingen aan de overnameprijs door te voeren.

Onderzoek gevoerd door Grant Thornton toont aan dat het Locked Box mechanisme steeds vaker gebruikt wordt bij overnames in Europa. Zeker in verkooptrajecten met meerdere potentiële kopers. De voordelen van een Locked Box zijn o.a. het vermijden van tijd en inspanningen om Completion Accounts op te stellen alsook een hoge mate van zekerheid over de overnameprijs vóór datum van Closing.

Risicoanalyse, hoe begin ik eraan?

Het nemen van een zeker risico is onvermijdelijk als een organisatie haar doelstellingen wenst te bereiken. Organisaties die meer risicobewust zijn, beseffen dat het actief beheren van bedreigingen en kansen bijdraagt tot een betere dienstverlening en hen een concurrentievoordeel oplevert. We lichten eerst het begrip risicoanalyse toe. Vervolgens schetsen we het stappenplan dat u kunt volgen om met de risico's aan de slag te gaan.

1. Wat is Risicoanalyse?

Het uitvoeren van een risicoanalyse heeft als doel inzichtelijk te maken welke dreigingen relevant zijn voor de bedrijfsprocessen en welke risico's hiermee gepaard gaan.

Een risicoanalyse helpt organisaties om risico's juist in te schatten en daarbij juiste en passende (beveiligings) maatregelen te nemen. Een risicoanalyse heeft vier hoofddoelen:

1. Het identificeren van de waarde van bedrijfsmiddelen (assets)
2. Het vaststellen van kwetsbaarheden en dreigingen
3. Het vaststellen van het risico dat dreigingen werkelijkheid worden en daarmee het bedrijfsproces verstoren
4. Het vinden van een evenwicht tussen de kosten van een incident en de kosten van een (beveiligings)maatregel.

Een risicoanalyse is niet zozeer een proces om te voldoen aan een aantal regels maar wel om verrassingen te voorkomen. Het dient als een hulpmiddel om op een gestructureerde en expliciete manier risico's in kaart te brengen, te evalueren en – door er proactief mee om te gaan – ze beter te beheersen.

Risico's zijn overal aanwezig. Om succesvol te zijn als organisatie is het van groot belang om eventuele risico's die impact kunnen hebben op uw organisatie, te identificeren, beoordelen en beheren. Er zijn 6 stappen die u kunt volgen:

Stap 1: identificeren van risico's

Formuleer een risico zo concreet mogelijk. Een risico bestaat uit meer dan één woord. Beschrijf wat er niet goed kan gaan, waardoor dat wat misloopt veroorzaakt wordt en wat de gevolgen daarvan zouden kunnen zijn. Wanneer een organisatie risico's loopt, is het belangrijk om de interactie en relatie tussen de verschillende risico's onderling inzichtelijk te krijgen en te houden. Hierdoor kan een organisatie nog beter inspelen wanneer er zich een event voordoet.

Bij de identificatie van de risico's gaat het om alle strategische, operationele, financiële en juridische risico's. De koppeling naar de doelstellingen van de organisatie en bedrijfsonderdelen is essentieel.

Stap 2: analyseren en beoordelen van risico's

Het aantal risico's dat is vastgesteld kan heel groot zijn. Probeer daarom waar mogelijk bepaalde risico's te groeperen onder één noemer. Het in kaart brengen van de risico's maakt het mogelijk om deze te analyseren. Het is vervolgens van belang om te analyseren wat de grootste risico's zijn. Niet alle risico's verdienen namelijk dezelfde aandacht; begin daarom met de belangrijkste eerst.

Stap 3: evalueren en actualiseren van huidige beheersmaatregelen

Bedrijven kunnen zich onderscheiden ten opzichte van hun concurrentie door hun risico's efficiënter te beheersen. In deze fase moet worden bepaald of de risico's niet teveel beheerst zijn en of er blinde vlekken zijn.

Stap 4: ontwerpen en uitvoeren van actieplannen

Nadat de reeds getroffen beheersmaatregelen in kaart zijn gebracht, moeten keuzes worden gemaakt. Voor elk risico maakt u een keuze uit de volgende vier opties:

1. **Vermijden:** dit houdt in dat de activiteit/het proces waardoor een risico ontstaat, wordt beëindigd of op een andere manier wordt vormgegeven.
2. **Verminderen:** door het risico af te dekken door een verzekering, een voorziening of een ander budget in de begroting. Hiermee

beperkt de organisatie financieel de gevolgen van een risico. Bij verminderen kan je denken aan het aanpakken of wegnemen van de oorzaak van het risico.

3. Overdragen: dit kan door het beleid dat een risico met zich meebrengt, te laten uitvoeren door een andere betrokken partij die daarmee ook de financiële risico's overneemt.

4. Accepteren: Kan een risico niet worden vermeden, verminderd of overgedragen, dan kan de organisatie het risico accepteren. Dit betekent niet dat het risico niet beïnvloedbaar is en dat de organisatie daarom het risico maar helemaal moet accepteren. Het betekent dat het risico op dit moment geaccepteerd wordt en niet op één of andere wijze is afgedekt. Risico's moeten de verantwoordelijkheid worden van die persoon die ze het beste beheers kan. Het is daarom noodzakelijk een risico-eigenaar aan te wijzen.

Stap 5: meten, controleren en rapporteren

Metten is weten. Het is van belang te meten of de actieplannen/genomen maatregelen effect hebben op het risicoprofiel. Het meten en rapporteren van risico's is een grote uitdaging voor veel organisaties. De data zijn niet aanwezig of het management wordt juist overspoeld met een grote lading irrelevante gegevens. Wat moet er dan in een risicorapportage staan? Tenminste de volgende vier zaken:

1. Verliezen: verliezen op de eerder genoemde gebieden markt, krediet en operationeel moeten opgeslagen en samengevat worden. Hoe staan deze verliezen in verhouding tot inkomsten of volume?

2. Incidenten: hieronder vallen het verlies van een grote klant, schendingen van beleid, fraude, rechtszaken, enzovoort.

3. Management assessments: Wat houdt het management wakker? Wat zijn de top 10 risico's?

4. Risico-indicatoren: het in kaart brengen van trends die het bedrijf aan risico's blootstellen. Voorbeelden daarvan zijn een toename van klantenontevredenheid, of een groter personeelsverloop. Dit zijn waarschuwingssignalen die het management tot nadenken moeten doen stemmen over de operationele risico's.

Stap 6: resultaten integreren in de besluitvormingsprocessen

De risico-informatie is bruikbaar voor analyses omtrent toekomstige besluiten (door middel van de risico-analyses uit het verleden). Bij elk nieuw investeringsvoorstel of omvangrijk project moet de organisatie bewust stilstaan bij de risico's.

Bij risicomanagement ligt de nadruk vaak op beleid en procedures, systemen en modellen. Zorg ook voor een 'zachte' tegenhanger daarvan. Laat het senior management uitstralen dat ze risicobeleid ernstig nemen. Creëer een open houding wat betreft het discussiëren over risico's.

Tot slot, risicomanagement of risicoanalyse is een continu proces. Om risicomanagement effectief te beheren is het van belang dat risico's regelmatig worden geëvalueerd en bijgesteld. Om risicomanagement succesvol binnen uw organisatie te implementeren is het belangrijk om een risicocultuur te creëren:

- Betrek alle medewerkers in het risicomanagement-proces
- Management moet het risicomanagement-proces positief stimuleren en ondersteunen
- Creëer duidelijke taken en verantwoordelijkheden
- Investeer in training om de kennis van de medewerkers te vergroten
- Neem risicomanagement op als vast onderdeel in bijvoorbeeld werkbijeenkomsten, meetings en beoordelingsgesprekken

- Definieer duidelijke risicomanagement-doelstellingen voor de organisatie
- Beoordeel medewerkers op hun input aan het risicomanagement proces.

IBR publiceert gids met goede informaticapraktijken voor kmo's

Cybersecurity is cruciaal voor de betrouwbaarheid van de gegevens en voor de productiviteit en groei van ondernemingen. Naast de grote ondernemingen zijn ook de kleine en middelgrote ondernemingen (kmo's) sinds enkele jaren het doelwit geworden van meerdere cyberaanvallen. In 2016 waren bedrijven het belangrijkste doelwit van ransomware, goed voor 31% van de cyberaanvallen. Ransomware begint altijd, via instructies die op Windows tot ieders beschikking staan, met een verspreiding in het interne netwerk, waarbij de software zoveel mogelijk computers tracht te besmetten.

Door het gebruik van nieuwe technologieën zou elk bedrijf een veiligheidsbeleid voor gegevens moeten uitwerken. Spijtig genoeg zijn kmo's niet altijd voldoende gewapend tegen dit soort fraude, vaak door een gebrek aan middelen. Nochtans kunnen goede praktijken die niet veel hoeven te kosten het risico op een cyberaanval beperken.

Het Instituut van de Bedrijfsrevisoren (IBR) publiceerde een gids met goede informaticapraktijken. Deze gids heeft als doel kmo's te sensibiliseren voor deze problematiek en hen eenvoudige tips en advies te geven om doeltreffende werkinstrumenten te ontwikkelen en hun informatiesystemen te beschermen.

Waarop te letten bij de schenking van roerende goederen “onder last”?

In onze nieuwbrief van maart vorig jaar meldden we reeds het gewijzigde standpunt van de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) dd. 4 april 2016 inzake schenking van roerende goederen voor Nederlands notaris met voorbehoud van vruchtgebruik, gedaan vanaf 1 juni 2016. Volgens VLABEL zou over de geschonken goederen toch Vlaamse erfbelasting verschuldigd zijn wanneer de schenker later overlijdt. Met ingang van 1 juni 2017 hanteert VLABEL dit standpunt nu ook voor schenkingen met voorbehoud van vruchtgebruik van de deelbewijzen van een maatschap waarvan de achterliggende activa uit effecten of geldbeleggingen bestaat.

De schenking onder last als alternatief voor de schenking onder vruchtgebruik?

Bij schenking met voorbehoud van vruchtgebruik behoudt de schenker de inkomsten van én de controle over het geschonken vermogen zolang hij/zij leeft. Dergelijke clausule vereist een notariële tussenkomst. Een gewone bankgift is dus niet mogelijk.

Dit is in principe wel het geval voor de schenking onder last van roerende goederen, zoals een geldsom of een effectenportefeuille in volle eigendom en dus zonder voorbehoud van vruchtgebruik. Een schenking via bankgift is vrij van schenkbelasting. Dergelijke schenking is ook vrij van erfbelasting op voorwaarde dat de schenker daarna nog drie jaar in leven blijft.

De last kan inhouden dat aan de

schenker een periodiek (maandelijks, jaarlijks, ...) inkomen wordt uitbetaald, of dat in zijn onderhoud wordt voorzien indien zich specifieke gebeurtenissen voordoen (ziekte, opname in een rusthuis, ...). Belangrijk is dat een schenking onder last kan worden herroepen als de last die de schenker eraan gekoppeld had door de begiftigde niet wordt uitgevoerd.

De wet legt geen grenzen op aan de schenking onder last, maar de last mag niet overdreven zijn.

Schenking onder last mogelijk via Nederlands notaris, zonder latere Vlaamse erfbelasting?

Ook met de schenking onder last moet omzichtig worden omgesprongen. Bij een overdreven last loopt men ook in deze situatie het risico op latere erfbelasting. VLABEL besliste eind 2016 in een concreet geval dat een schenking onder last van deelbewijzen van een burgerlijke maatschap aan erfbelasting onderworpen is. Het betrof volgende situatie:

Een jong Vlaams koppel (45 en 42 jaar oud) wou de deelbewijzen van de burgerlijke maatschap waarin zij de aandelen van hun patrimoniumvennootschap hadden ingebracht, in volle eigendom schenken aan hun minderjarige kinderen (4 en 7 jaar oud) onder last van een lijfrente van 3% van het kapitaal.

VLABEL haalt o.m. het argument aan dat het kapitaal (€ 1 miljoen) nog vóór het overlijden van de schenkers volledig uitgeput zal zijn, gelet op de levensverwachting van de schenkers

en de jaarlijkse rente (€ 30.000) die voorzien werd. De last verbonden aan de schenking loopt op die manier zo hoog op, dat in feite volgens VLABEL geen schenking heeft plaatsgevonden. Ten gevolge hiervan zou volgens VLABEL bij het overlijden van de ouders alsnog erfbelasting verschuldigd zijn op het volledige bedrag van de schenking.

De redenering van VLABEL is voor kritiek vatbaar. VLABEL houdt hier onder meer geen rekening met het rendement dat de geschonken goederen kunnen opleveren. Het is niet ondenkbaar dat slechts gedeeltelijk of zelfs helemaal niet wordt ingeteerd op het geschonken kapitaal, wanneer er voldoende opbrengsten zijn. Niettegenstaande het standpunt van VLABEL een individuele beslissing toegepast op een specifiek geval uitmaakt, wordt er toch best rekening mee gehouden.

Bij het bepalen van de last moet dus naar een evenwicht gezocht worden tussen de economische realiteit, zoals de leeftijd van de schenker, en de bedoeling om te begiftigen. Een last van maximum 3%, rekening houdend met de lage rentestand, lijkt redelijk als de schenker niet meer van jonge leeftijd is. Het is desalniettemin raadzaam om in de schenkingsakte te voorzien dat de last nooit de grens van bijvoorbeeld 50% van de totale aanvangswaarde van de schenking mag overschrijden. Maar het blijft opletten geblazen. Het opstellen van een dergelijke last blijft delicaat, dus begeleiding door een vermogensplanner blijft raadzaam.

Veranker sleutelfiguren in uw organisatie door winstdeelnname

Vele ondernemingen zoeken manieren om hun sleutelfiguren (naar waarde) te verlonen en hen ook meer te betrekken in het beleid en/of de bedrijfsresultaten. In het verleden werden hiervoor reeds bijzondere verloningstechnieken gecreëerd (bijv. niet-recurrente resultaatgebonden bonussen, werknemersparticipatie, aandelenopties, ...) die echter vaak dermate omslachtig zijn dat het succes hiervan beperkt gebleven is. De regering doet nu een nieuwe poging om werknemers te laten delen in de winst van de onderneming door middel van de zogenaamde 'winstdeelnname' (zonder effectieve participatie in het kapitaal).

We overlopen kort het sociale en fiscale regime van deze nieuwe winstdeelnname (voor zover reeds gekend – de wettelijke uitwerking volgt nog).

Werknemer

De winstdeelnname is niet onderworpen aan sociale bijdragen voor werknemers, maar er wordt wel een solidariteitsbijdrage van 13,07% ingehouden. De winstdeelnname wordt belast aan een tarief van 7%. Indien m.a.w. een winstdeelnname van €1.000 wordt toegekend, dan ontvangt de werknemer netto €808 na inhouding van de solidariteitsbijdrage (13,07%) en belasting (7%).

Werkgever

De winstdeelnname is niet onderworpen aan de patronale sociale bijdragen, maar ze is niet aftrekbaar in de vennootschapsbelasting. Bij uitkering van een winstdeelnname van €1.000, bedraagt de kostprijs voor de werkgever dus €1.290 (voor 2018 aan het belastingtarief van 29%).

Voorwaarden

- De winstdeelnname zal (vrijblijvend) mogelijk zijn voor alle werknemers (niet voor de bedrijfsleiders).
- Indien de winstdeelnname geldt voor alle werknemers, kan deze ingevoerd worden door een beslissing van de algemene vergadering en een informatieverstrekking op ondernemingsniveau. Indien een onderscheid gemaakt wordt tussen bepaalde werknemers(categorieën) moet de invoering gebeuren door middel van een CAO of toetredingsakte (indien geen vakbondsafvaardiging).
- De winstdeelnname mag geen bestaande loonelementen vervangen.
- Het bedrag van de winstdeelnname mag niet hoger zijn dan 30% van de totale brutoloonmassa van de onderneming.

Vergelijking met andere bonusregelingen

	winstdeelname - zomerakkoord		BONUS		CAO 90		winstdeelname - Wet 22/5/2001	
Loonkost:								
- Sociale bijdrage			25%	1.250	33%	1.330		
- VenB		1.290					29%	1.290
Bruto		1.000		1.000		1.000		1.000
Kost werknemer:								
- Sociale bijdrage	13%	131	13%	131	13%	131	13%	131
- PB	7%	61	54%	465	0%	0	25%	217
		192		596		131		348
Netto		808		404		869		652
		63%		32%		65%		51%

Conclusie

Door uw sleutelmedewerkers te laten participeren in het beleid en/of de bedrijfsresultaten, kan u ervoor zorgen dat de groei van uw onderneming hand in hand gaat met de persoonlijke betrokkenheid en ontwikkeling van uw sleutelmedewerkers. Er zijn diverse opties die deze participatie mogelijk maken, gaande van éénmalige of recurrente initiatieven (individuele of collectieve bonussen), de mogelijkheid tot het verwerven van aandelen (opties, warrants, etc.), tot en met een brede en uitgewerkte werknemerscoöperatie. Al deze instrumenten hebben een sociaal en fiscaal prijskaartje en verschillen ook in de praktische uitwerking.

Alleszins leidt nieuwe winstdeelname tot een nettovergoeding die gelijkaardig is aan de niet-recurrente resultaatsgebonden bonus (CAO 90), maar deze bonusregeling zal wellicht ruimer toepasbaar en minder complex zijn. Wij volgen de verdere uitwerking hiervan op de voet zodat we u kunnen bijstaan bij het uitzoeken van de voor uw bedrijf gepaste methode en kunnen zorgen voor een correcte uitwerking op alle vlakken.

Lichte vrachtwagens – fiscale en sociale spelregels

Lichte vrachtwagens worden vaak (ook) voor private doeleinden gebruikt, al is het maar om van en naar de werkplaats te rijden. Het gebruik van een lichte vrachtwagen lijkt hierbij alleszins voordeliger dan een personenwagen. Zo is o.m. de verkeersbelasting lager, is er geen belasting op inverkeerstelling, zijn de kosten 100% aftrekbaar en is ook de aftrekbeperking tot max. 50% van de btw niet van toepassing.

Toch mogen de fiscale en sociale spelregels niet uit het oog verloren worden. We herhalen kort enkele principes inzake het (privé) gebruik van lichte vrachtwagens.

Definitie

Om misbruik tegen te gaan, heeft de fiscus volgende voorwaarden opgesomd waaraan voertuigen (bestelwagens of pick-ups) moeten voldoen om fiscaal als lichte vrachtwagen te kwalificeren (ongeacht de kwalificatie bij de inschrijving bij de DIV):

- het voertuig is ontworpen en bestemd voor het vervoer van goederen
- de toegelaten massa bedraagt niet meer dan 3500 kg
- de verhouding van de lengte van de laadruimte ten opzichte van de wielbasis (= afstand tussen de twee wielassen) bedraagt minstens 50%
- de laadoppervlakte bestaat uit een vaste horizontale laadvloer voor de gehele oppervlakte, zonder verankeringspunten voor bijkomende banken, zetels of veiligheidsgordels.

Indien de technische vereisten niet voldaan zijn, wordt het voertuig alsnog aangemerkt als een personenwagen. Op die manier wil de fiscus voorkomen dat (luxe)jeeps, terreinwagens of monovolumes onder de regeling van de lichte vrachtwagens zouden vallen.

Voordeel alle aard

Indien een 'fiscale' lichte vrachtwagen voor privédoeleinden (woon-werkverkeer en zuivere privéverplaatsingen) wordt gebruikt, dan is er sprake van een belastbaar voordeel. Of er al dan niet sprake is van woon-werkverkeer, wordt beoordeeld aan de hand van het geheel van feitelijke en juridische omstandigheden (bijv. frequentie, regelmaat van de verplaatsingen, duur op een bepaalde plaats, functie, enz.). Ingevolge een administratief standpunt wordt de verplaatsing van de woonplaats naar een plaats waar men 40 of meer dagen aanwezig is, als woon-werkverkeer aangemerkt.

De rulingcommissie heeft wel al meermaals gesteld dat de verplaatsing van de woonplaats naar een 'ophaalpunt' waar men (bijv.) instructies ontvangt, materiaal oplaadt en collega's oppikt, en vanwaar men vervolgens doorrijdt naar steeds wisselende werven, geen woon-werkverkeer vormt. In dat geval ontstaat er dus geen belastbaar voordeel.

In tegenstelling tot bij een personenwagen, dient het voordeel van alle aard berekend te worden op basis van de werkelijke waarde. Hiervoor hanteert men volgende formule: werkelijke kost voertuig x (private kilometers / totale kilometers). In een recente ruling (nr. 2017.300 dd. 06.07.2017) stelt de rulingcommissie echter dat het voordeel in specifieke gevallen gelijk mag zijn aan het minimum voordeel voor personenwagens, zijnde €1.280 (aanslagjaar 2018). In het concrete geval betrof het geladen lichte vrachtwagens waarvan het privégebruik zich beperkt tot een enkele rit per dag (na het einde van de dagtaak, van de centrale werkplaats naar de woonplaats, om van daar de volgende ochtend dadelijk naar de eerste opdracht te rijden) en waarbij het voornaamste doel niet het verstrekken van een voordeel is, maar wel het op de meest efficiënte wijze omgaan met het vervoermiddel, alsook de tijdsbesteding van de personeelsleden.

Btw-aftrek

De 'fiscale' lichte vrachtwagens vallen niet onder de aftrekbeperking van personenwagens (max. 50%). De btw-administratie onderscheidt voor lichte vrachtwagens volgende situaties:

- bij 'onbeduidend privégebruik' (i.e. occasioneel of toevallig privégebruik) is er recht op 100% aftrek van de btw
- bij 'gemengd gebruik' kan geopteerd worden voor ofwel de aftrek op basis van een rittenadministratie ofwel een specifieke forfait van 85%
- bij 'onbeduidend beroepsgebruik' is de aftrek van btw beperkt tot 35% (of zelfs 0%).

Solidariteitsbijdrage

Werkgevers moeten een 'solidariteitsbijdrage' (of CO₂-bijdrage) betalen wanneer zij aan werknemers een voertuig ter beschikking stellen dat ook voor andere dan beroepsdoeleinden bestemd is (bijv. woon-werkverkeer). Deze bijdrage wordt berekend op basis van de CO₂-uitstoot en het brandstoftype.

Een lichte vrachtwagen wordt door de RSZ echter aangemerkt als een zgn. 'utilitair voertuig'. Dit heeft tot gevolg dat de solidariteitsbijdrage enkel verschuldigd is wanneer het voertuig voor zuivere privéverplaatsingen wordt gebruikt (en dus niet wanneer deze voor woon-werkverkeer wordt gebruikt).

Internationaal goederenverkeer – onderaannemer niet langer vrijgesteld van btw

Diensten die verband houden met de invoer of uitvoer van goederen, zijn onder bepaalde voorwaarden vrijgesteld van btw (art. 41, §1, 3° Wbtw). Het betreft onder meer vervoer, laden, lossen, verpakken, opslag, douaneformaliteiten, etc. Deze vrijstelling wordt door de btw-administratie ook aanvaard indien de dienst wordt uitgevoerd door een onderaannemer. Er is met andere woorden ook een vrijstelling van btw in de relatie tussen de hoofdaannemer en de onderaannemer mits kan worden aangetoond dat de onderaanneming betrekking heeft op de invoer of uitvoer van goederen (bijv. door een verklaring van de hoofdaannemer).

Eerder dit jaar heeft het Hof van Justitie echter geconcludeerd dat deze vrijstelling beperkend moet worden geïnterpreteerd en dat deze enkel geldt wanneer de (vervoers) diensten ‘rechtstreeks’ aan de uitvoerder, invoerder of ontvanger van de goederen geleverd worden (H.v.J., 29/6/2017). De vrijstelling kan dan enkel toegepast worden in de relatie tussen de dienstverrichter en de uitvoerder, invoerder of ontvanger van de goederen.

Indien de dienstverrichter zelf een beroep doet op een onderaannemer, zou de vrijstelling niet langer kunnen worden toegepast en zou de onderaannemer dus btw moeten aanrekenen op de geleverde diensten.

De Belgische btw-administratie heeft reeds aangekondigd dat ze zich neerlegt bij deze rechtspraak. Naar verluidt is momenteel een circulaire in voorbereiding waarin de verstrengde interpretatie zal worden toegelicht.

Optionele btw-heffing onroerende verhuur – terug naar af!

De verhuur van onroerende goederen is in principe vrijgesteld van btw. Hierdoor hebben belastingplichtige verhuurders geen recht op aftrek van de btw met betrekking tot de verkrijging, oprichting of verbouwing van het onroerend goed. De niet-aftrekbare btw maakt dan ook deel uit van de kostprijs en zal de huurprijs verhogen. Een vrijgestelde onroerende verhuur werkt dus kostprijsverhogend.

Afgelopen zomer leek een kantelpunt te worden voor de vastgoedsector. Het zomerakkoord voorzag immers in een optioneel btw-systeem (naar Nederlands model), waarbij verhuurders de mogelijkheid zouden krijgen om btw aan te rekenen op een professionele verhuur. Echter, op 25 oktober volgde een persbericht met de boodschap dat de geplande hervorming – omwille van budgettaire redenen – is afgevoerd. Er is enkel nog sprake van een uitbreiding van de reeds bestaande uitzondering voor de verhuur van opslagplaatsen.

De terbeschikkingstelling van bergruimte voor de opslag van goederen is immers wel onderworpen aan btw (art. 44, §3, 2°, tweede lid Wbtw). Wanneer in het betreffende gebouw ook een kantoor aanwezig is, aanvaardt de btw-administratie de toepassing van de btw slechts indien deze ruimte niet meer bedraagt dan 10% van de totale oppervlakte en deze uitsluitend gebruikt wordt door personen die belast zijn met het beheer van de opgeslagen goederen. Deze voorwaarden zouden versoepeld worden. Zo zou de oppervlakte of het volume van de kantooruimte tot 50% van de opslagruimte mogen bedragen en zou ook bijkomstig gebruik voor andere doeleinden dan beheer mogelijk zijn (bijv. verkoop, administratie, ...). De uitgebreide regeling zou wel enkel gelden voor overeenkomsten gesloten vanaf 1 januari 2018.

Verhuurders doen vaak verwoede pogingen om een huurcontract een andere kwalificatie te geven dan “verhuur van onroerende goederen” om zo het recht op aftrek te bekomen of te behouden. Sommige daarvan zijn in de wet opgenomen (bijv. terbeschikkingstelling van parkings, terbeschikkingstelling in het kader van haven- en vlieghavenexploitatie en de onroerende financieringshuur). Andere uitzonderingen worden vermeld in administratieve toelichtingen als varianten op een belaste actieve terbeschikkingstelling (in tegenstelling tot de passieve terbeschikkingstelling bij een gewone onroerende verhuur) of als het verlenen van een recht om een beroepswerkzaamheid uit te oefenen. Zo zijn er administratieve standpunten voor o.m. bedrijven- en dienstencentra, winkelcentra, etc. Tussen groepsvennootschappen kan ook de oprichting van een btw-eenheid soelaas brengen.

Voorgaande uitzonderingen zijn vaak onderworpen aan strikte voorwaarden. Een grondig (voorafgaandelijk) onderzoek van de feiten en een correcte uitvoering zijn dus cruciaal. Wij kunnen hierbij uiteraard de nodige bijstand verlenen.

Onregelmatige factuur verhindert btw-aftrek niet (noodzakelijk)

In een nieuwe Circulaire nr. 2017/C/64 van 12 oktober 2017 wordt toelichting verschaft bij de recente rechtspraak van het Europese Hof van Justitie met betrekking tot de voorwaarden waaronder een belastingplichtige zijn recht op aftrek van de btw kan uitoefenen, en meer bepaald de rol van de (on)regelmatige factuur. Volgens deze Europese rechtspraak moet het recht op aftrek worden toegestaan indien aan de materiële voorwaarde voor het recht op aftrek voldaan is, zelfs indien de formele voorwaarde niet wordt nageleefd. Een onregelmatige factuur zal bijgevolg niet noodzakelijkerwijze aanleiding geven tot een verwerping van het recht op aftrek.

Materiële en formele voorwaarde voor aftrek van btw

Om het recht op aftrek te mogen uitoefenen, diende traditioneel te worden voldaan aan een 'materiële' en een 'formele' voorwaarde. Naast het gegeven dat de belastingplichtige moest kunnen aantonen dat de aan hem geleverde goederen en verleende diensten worden gebruikt voor het verrichten van de handelingen die recht op aftrek verlenen (zogenaamde bestemmingsbeginsel), diende hij eveneens in het bezit te zijn van een regelmatige factuur waarop alle verplichte vermeldingen voorkomen ('formele voorwaarde'). Wanneer de factuur niet regelmatig

was of onvolledig ten aanzien van de verplichte factuurvermeldingen, weigerde de administratie in principe de aftrek van btw.

Hof van Justitie zegt: "Substance over form"

In enkele recente arresten had het Europese Hof van Justitie evenwel bevestigd dat het neutraliteitsbeginsel inzake btw vereist dat aftrek van de voorbelasting wordt toegestaan indien de 'materiële voorwaarden' daartoe vervuld zijn, ook wanneer een belastingplichtige niet voldoet aan alle 'formele vereisten', zoals de verplichte factuurvermeldingen (H.v.J., Arrest Senatex GmbH, zaak C-518/14 van 15.09.2016; H.v.J., Arrest Barlis, zaak C-516/14 van 15.09.2016; H.v.J., Arrest Trawertyn, zaak C-280/10 van 01.03.2012). Deze rechtspraak bevestigde aldus het 'substance over form'-principe bij de uitoefening van het recht op aftrek.

Circulaire past Belgische standpunt aan

In navolging van de aangehaalde Europese arresten, erkent de nieuwe Circulaire nu dat in bepaalde omstandigheden het recht op aftrek dat werd uitgeoefend op grond van een onregelmatige factuur niet noodzakelijkerwijze aanleiding mag geven tot een verwerping van het recht op aftrek. Er kunnen immers omstandigheden bestaan waarin de gegevens geldig kunnen

worden vastgesteld aan de hand van andere middelen dan de factuur. De administratie mag zich er dus niet toe beperken de factuur zelf te onderzoeken, maar zij moet ook rekening houden met aanvullende informatie die de belastingplichtige verstrekt. Daardoor wordt aldus het belang van de bewijswaarde van een regelmatige factuur genuanceerd.

De Circulaire bepaalt dat wanneer de door de belastingplichtige voorgelegde factuur niet regelmatig of onvolledig zou zijn, de administratie dan in het concrete geval het recht op aftrek zal beoordelen:

- op basis van een 'gecorrigeerde' factuur en/of
- in combinatie met 'aanvullende bewijskrachtige stukken' die ondubbelzinnig betrekking hebben op de factuur, zoals bijvoorbeeld contracten, bestelbonnen, offertes, correspondentie, enz. die door de belastingplichtige worden voorgelegd (mits bewijs van de materiële voorwaarde en de afwezigheid van fraude of misbruik).

De betreffende gecorrigeerde facturen en/of aanvullende bewijskrachtige stukken moeten evenwel tijdig aan de administratie worden voorgelegd, d.w.z. vóór de beëindiging van de belastingcontrole. Dit zou in bepaalde gevallen misschien wel eens heel krap kunnen zijn...

De Limosa-aangifte voor werknemers wordt uitgebreid

De nieuwe detacheringwet van 11 december 2016 heeft, in uitvoering van de Handhavingsrichtlijn 2014/67 van het Europese Parlement en de Raad, naar analogie met de andere EU-lidstaten, het concept van de verbindingstussenpersoon ingevoerd.

De verbindingpersoon wordt in de detacheringwet gedefinieerd als: “een natuurlijk persoon die wordt aangewezen door de werkgever om, voor rekening van deze laatste, het contact te verzekeren met de ambtenaren door de Koning aangewezen. Verder kan er met de verbindingpersoon contact worden opgenomen door deze ambtenaren om elk document of advies te bezorgen of in ontvangst te nemen dat betrekking heeft op de tewerkstelling van gedetacheerde werknemers in België.”

De aan te wijzen natuurlijke persoon kan de werkgever zelf zijn (indien dit een natuurlijke persoon is uiteraard), een werknemer of andere aangestelde van de werkgever of een derde. De verbindingpersoon dient niet in België gedomicilieerd te zijn.

Tot voor kort was het echter niet duidelijk hoe deze verbindingpersoon diende aangegeven te worden aan de Belgische administratie. Dit euvel is nu, met de inwerkingtreding van het Koninklijk Besluit van 14 september 2017, verholpen.

Een buitenlandse werkgever die werknemers naar België detacheert, dient reeds sedert 1 april 2007 een zogenaamde Limosa-aangifte in te dienen. Sedert 1 oktober 2017 moeten nu ook de identificatie- en de contactgegevens van de verbindingpersoon in de Limosa-aangifte worden ingevuld.

Tot slot heeft het voornoemde Koninklijk Besluit aan de Limosa-aangifte nog enkele andere bijkomende gegevenscategorieën toegevoegd, zijnde:

- de aard van de diensten (sector) verricht in het kader van de detachering
- (desgevallend) het erkenningsnummer van het buitenlandse uitzendbureau, wanneer deze erkenning voorgeschreven is
- in geval van een detachering in de bouwsector, de vermelding of er al dan niet voordelen aan de gedetacheerde werknemer worden verstrekt die vergelijkbaar zijn met de getrouwheids- of weerverletzegels.

Deeltijdse arbeid – minder formaliteiten sinds 1 oktober 2017

Op 1 oktober 2017 is de belangrijke hervorming van de deeltijdse arbeid, zoals voorzien in het kader van de Wet Werkbaar Wendbaar Werk, in werking getreden.

Voor de meeste ondernemingen betekent dit minder administratie. U dient er wel voor te zorgen dat de arbeidsovereenkomsten van uw deeltijdse werknemers met vast of met variabel werkrooster en het arbeidsreglement de nieuwe regels volgen.

Deeltijdse uurroosters moeten niet meer opgenomen worden in het arbeidsreglement

Sinds 1 oktober 2017 is het niet langer verplicht om alle deeltijdse uurroosters op te nemen in het arbeidsreglement. Dit geldt zowel voor de vaste als de variabele uurroosters.

Vaste uurroosters

De vaste uurroosters moeten enkel nog opgenomen worden in de arbeidsovereenkomst van de werknemer of in een bijlage hieraan.

Variabele uurroosters

De variabele uurroosters hoeven niet meer opgenomen te worden in het arbeidsreglement en, gezien het variabele karakter, ook niet in de arbeidsovereenkomst. Voor de variabele uurroosters met een vaste wekelijkse arbeidsduur dient de arbeidsduur wel nog vermeld te worden in de arbeidsovereenkomst. De verplichting om twee keer het toepasselijke uurrooster aan te plakken, één keer op voorhand en één keer de dag van ingang, valt weg.

De vraag is dan natuurlijk: hoe gaat de werknemer weten volgens welk rooster hij verwacht wordt te werken? De werkgever zal hem hiervan schriftelijk op de hoogte moeten brengen via een gepast communicatiemiddel (e-mail, sms, brief, aanplakking in het bedrijf, intranet,...) en dit binnen het kader dat vooraf opgesteld wordt. Dit kader

dient wel nog opgenomen te worden in het arbeidsreglement.

De schriftelijke verwittiging van het exact rooster dient minstens 5 werkdagen op voorhand te gebeuren. Een sector-cao kan deze termijn inkorten (of verlengen) met een minimum van 1 werkdag.

Het kader waarbinnen de variabele roosters kunnen worden opgesteld, dienen het volgende te bevatten:

- het dagelijks tijdvak waarbinnen arbeidsprestaties kunnen worden voorzien
- de dagen van de week waarop kan worden gewerkt
- de minimale en maximale dagelijkse arbeidsduur
- wanneer ook de wekelijkse arbeidsduur variabel is: minimum en maximum wekelijkse arbeidsduur
- de wijze waarop en de termijn waarbinnen de werknemers op de hoogte zullen worden gebracht van hun effectief uurrooster (minstens 5 werkdagen op voorhand, in te korten tot minstens 1 werkdag op sectorniveau).

Het bericht met de roosters dient (op papier of in elektronische vorm) bewaard te worden op de plaats waar het arbeidsreglement kan worden geraadpleegd vanaf het moment dat het van kracht is en dit tot één jaar nadat het opgehouden is van kracht te zijn.

Overige wijzigingen

Ook de overige wijzigingen hebben tot doel de administratieve last van de werkgevers te verlichten:

- 1) bewaring van een kopie van de deeltijdse arbeidsovereenkomsten kan ook elektronisch in plaats van in papieren vorm op de plaats waar het arbeidsreglement wordt bewaard.
- 2) afwijkende prestaties van deeltijdse werknemers op het voorziene werkrooster kunnen worden opgenomen via een systeem van tijdsopvolging in plaats van registratie in een register. Uit dit systeem van tijdsopvolging moet wel duidelijk blijken wie wanneer heeft gewerkt en hoelang. Per dag moeten het begin en einde van de prestaties geregistreerd worden. Ook de rustpauzes moeten worden opgetekend door dit systeem. In dat geval moet de werkgever geen papieren afwijkingenregister meer bijhouden.

De werknemers zelf en de inspectiediensten moeten toegang kunnen krijgen tot deze gegevens. Deze gegevens dienen ook vijf jaar bewaard te worden.

Inwerkingtreding wijziging en overgangperiode

De wijzigingen zijn in werking getreden op 1 oktober 2017. Vanaf deze datum heeft u zes maanden de tijd om uw kader voor de deeltijdse werknemers met een variabel uurrooster in te voeren in uw arbeidsreglement. Tegen eind maart 2018 dient u dus uw arbeidsreglement aangepast te hebben.

Neem zeker contact met ons op indien u deeltijdse werknemers in dienst heeft zodat wij samen met u kunnen bekijken welke wijzigingen u in uw onderneming dient door te voeren.

Creatie van een UBO-register: de anonimiteit van aandelenbezit brokkelt verder af

Op 18 september 2017 werd er een nieuwe anti-witwaswet goedgekeurd, die op 16 oktober 2017 in werking is getreden en die de anti-witwaswet van 11 januari 1993 integraal vervangt. In dit artikel zoomen wij in op een vernieuwing in die nieuwe anti-witwaswet, die een belangrijke impact kan hebben voor ondernemers, met name de creatie van een 'Register van uiteindelijke begunstigden' ('UBO-register'). Via dit UBO-register kan de fiscus een (nog) beter beeld krijgen van welke aandelen een natuurlijk persoon bezit.

De vernieuwing: creatie UBO-register

Ook onder de oude anti-witwaswet waren bestuurders van niet-beursgenoteerde vennootschappen, stichtingen, vzw's, fiducieën en trusts reeds verplicht om de uiteindelijke begunstigde(n) van hun entiteiten te identificeren. Onder de oude anti-witwaswet waren zij evenwel enkel verplicht deze informatie te delen met hun dienstverleners die onder het toepassingsgebied van de oude wet vielen (bijv. notaris, advocaat, accountant, bedrijfsrevisor, banken). Een van de belangrijkste vernieuwingen van de nieuwe anti-witwaswet is evenwel dat er een 'Register van uiteindelijke begunstigden' (hierna 'UBO-register') wordt gecreëerd, waaraan de bestuurders van niet-beursgenoteerde vennootschappen, stichtingen, vzw's, fiducieën en trusts voortaan de informatie over de uiteindelijke begunstigde(n) van hun entiteit zullen moeten meedelen.

Wie zijn nu weer die 'uiteindelijke begunstigden'?

De uiteindelijke begunstigde is de natuurlijke persoon die de uiteindelijke eigenaar is van of zeggenschap heeft over de vennootschap, vzw of stichting. Wie die uiteindelijke begunstigde is, vindt u in de kader op de volgende pagina.

XX	XXXXX	X	XX
XX	XXXXX	X	XX
XX	XXXXX	X	XX
XX	XXXXX	X	XX
XX	XXXXX	X	XX

UBO-register in beheer van ... de fiscus!

Het UBO-register zal worden opgericht binnen de Algemene Administratie van de Thesaurie van de Federale Overheidsdienst Financiën, de Belgische fiscus dus. Dit betekent dat de Belgische fiscus voortaan een (nagenoeg) perfect beeld zal krijgen van welke natuurlijke personen aan het hoofd staan van vennootschapsgroepen, vzw's en stichtingen.

Aangezien de identificatie van de uiteindelijke begunstigde eventueel kan lopen via verschillende niveaus van vennootschapsgroepen, eventueel ook via groepsvennootschappen of holdings die in het buitenland zitten, kan de fiscus via die weg ook een beeld krijgen van welke buitenlandse vennootschappen er in de groepsstructuur worden gebruikt.

Bovendien is de creatie van het Belgisch UBO-register gebaseerd op een Europese richtlijn, zodat ook alle andere lidstaten van de Europese Unie een UBO-register moeten oprichten. Tevens moeten alle lidstaten buitenlandse fiscale administraties toegang geven tot dat register voor specifieke vragen. In combinatie met de uitwisseling van informatie over financiële rekeningen in het kader van de zgn. 'Common Reporting Standards (CRS)' zal de fiscus verder helpen de buitenlandse structuren nog beter in

kaart te brengen.

Onduidelijk waarvoor de fiscus de info uit het UBO-register mag gebruiken

In de parlementaire voorbereiding op de nieuwe wet staat weliswaar dat de fiscale diensten het UBO-register enkel kunnen raadplegen voor de doeleinden van deze wet, namelijk het voorkomen van witwassen van geld en de strijd tegen de financiering van terrorisme. Intussen staat in het ontwerp van Programmawet dd. 6 november 2017 evenwel letterlijk opgenomen dat de administratie het UBO-register zal kunnen raadplegen 'teneinde de juiste heffing van de belasting te verzekeren'. Dit laatste zou betekenen dat de fiscus dus in het kader van een fiscale controle wel degelijk het UBO-register kan raadplegen voor de opbouw van zijn dossier.

De concrete modaliteiten van het UBO-register moeten echter nog worden uitgewerkt in koninklijke besluiten, zodat voorlopig nog onduidelijk is hoe ver de fiscus zal kunnen gaan.

Tot slot valt nog op te merken dat via het UBO-register de Belgische fiscus voortaan kan beschikken over een inventaris van het aandelenbezit van de natuurlijke personen die uiteindelijk begunstigde zijn van een (internationale) vzw of stichting. Kwatongen beweren dat op die manier de instelling van een vermogenskadaster weer een stapje dichterbij is...

UBO-register nog niet in stelling

De wijze waarop de informatie verzameld wordt, alsook de verdere details betreffende de toegang en de aanwending van de gegevens in het UBO-register, moeten nog worden uitgewerkt in een koninklijk besluit. Voorlopig hoeft u dus nog niets te ondernemen. Naar verwachting zal het register vanaf juni 2018 werkzaam zijn.

Uiteindelijke begunstigde van een vennootschap

Voor vennootschappen zijn de uiteindelijke begunstigten de natuurlijke personen die, rechtstreeks of onrechtstreeks, een 'toereikend percentage' van de stemrechten of van de aandelen in deze vennootschap houden. Dit is een feitenkwestie die geval per geval dient te worden beoordeeld. De wetgever geeft wel aan dat het rechtstreeks of onrechtstreeks houden van een belang van meer dan 25% van de stemrechten, de aandelen of het kapitaal van de vennootschap, te beschouwen is als een 'indicatie van een toereikend percentage'.

Natuurlijke personen die rechtstreeks of onrechtstreeks een belang van 25% of meer hebben, kunnen dus best worden beschouwd als uiteindelijke begunstigde.

Indien er op basis van bovenstaande definitie geen uiteindelijke begunstigde van de vennootschap kan worden bepaald, zijn de uiteindelijke begunstigten de natuurlijke personen die zeggenschap hebben over de vennootschap via andere middelen (bijv. een aandeelhoudersovereenkomst of andere constructie).

Indien er ook via de tweede definitie geen uiteindelijke begunstigde kan worden aangeduid, wordt het 'hoger leidinggevend personeel' beschouwd als uiteindelijke begunstigde. Hiermee wordt bedoeld: de leiders van de vennootschap die in de praktijk de meest beslissende invloed uitoefenen op het beheer van de vennootschap (in de praktijk vaak de CEO of de voorzitter van het directiecomité).

Uiteindelijke begunstigde van een fiducie of trust

Volgens de nieuwe wet worden beschouwd als uiteindelijke begunstigde van een fiducie of trust:

1. de oprichter
2. de fiduciebeheerder(s) of trustee(s)
3. de eventuele protector
4. de begunstigten, of wanneer de personen die de begunstigten van de fiducie of van de trust zijn, nog niet werden aangeduid, de categorie van personen in wier hoofdzakelijk belang de fiducie of de trust werd opgericht of werkzaam is
5. elke andere natuurlijke persoon die wegens het feit dat hij directe of indirecte eigenaar is of via andere middelen, uiteindelijke zeggenschap over de fiducie of de trust uitoefent.

Uiteindelijke begunstigde van een (internationale) vzw of stichting

Volgens de nieuwe wet worden beschouwd als uiteindelijke begunstigde van een (internationale) vzw of stichting:

1. de bestuurders van de vzw of stichting
2. de personen die gemachtigd zijn de vzw of stichting te vertegenwoordigen
3. de personen belast met het dagelijks bestuur van de vzw of stichting
4. de stichters van een stichting
5. de natuurlijke personen of, wanneer deze personen nog niet werden aangeduid, de categorie van natuurlijke personen in wier hoofdzakelijk belang de vzw of stichting werd opgericht of werkzaam is
6. elke andere natuurlijke persoon die via andere middelen uiteindelijke zeggenschap over de vzw of stichting uitoefent.

Seminaries & opleidingen i.s.m. Grant Thornton

Spreker	Datum	Organisatie	Seminarie / Opleiding
Hilde Gaublomme Kathleen Van Elsacker	7 december 2017	Voka Vlaams-Brabant	Vermogensinventaris: plan en optimaliseer uw vermogen
Peter Vermeiren	14 december 2017	Confocus	Waardebepalingen: kunst of wetenschap?
Frederik De Graeve	Academiejaar 2016-2017	Fiscale Hogeschool	Postgraduaat Fiscaal Recht & Fiscale Praktijk (topics in het domein Fiscaal Ondernemingsbeleid m.b.t. internationaal ondernemen en overdracht van ondernemingen)

Voor het meest recente overzicht van onze seminaries en opleidingen kan u steeds terecht op onze website:

www.grantthornton.be

Disclaimer

Grant Thornton garandeert de grootste zorg te hebben besteed aan de betrouwbaarheid van de informatie weergegeven in deze nieuwsbrief. Zij kan hiervoor evenwel geen aansprakelijkheid aanvaarden. Wenst u de Grant Thornton Newsletter voortaan elektronisch te ontvangen, dan kan u dit melden via contact@be.gt.com.

Onze nieuwsbrief is eveneens online beschikbaar op www.grantthornton.be.

Grant Thornton is een handelsnaam van Grant Thornton Accountants en Belastingconsulenten CVBA, Grant Thornton Bedrijfsrevisoren CVBA, Grant Thornton Efficiëntia CVBA en Grant Thornton Belgium CVBA. Genoemde vennootschappen zijn lid van Grant Thornton International Ltd (GTIL). GTIL en haar leden zijn geen wereldwijd partnerschap. Alle diensten worden geleverd door de leden van GTIL. GTIL en haar leden zijn geen vertegenwoordigers van elkaar, hebben geen onderlinge verplichtingen en zijn niet verantwoordelijk voor elkaars handelingen of nalatigheden. Zie www.grantthornton.be voor meer details.

Contactinfo
V.U. Geert Lefebvre
contact@be.gt.com

www.grantthornton.be

© 2017 Grant Thornton
Alle rechten voorbehouden.

Antwerpen
Potvlietlaan 6
2600 Berchem (Antwerpen)
T +32 (0)3 235 66 66

Brussel
Metrologielaan 10 bus 15
1130 Brussel
T +32 (0)2 242 11 40

Doornik
Rue du Progrès 4B
7503 Doornik (Froyennes)
T +32 (0)69 84 78 44

Gent
Talentarena - Quantum building
(6e verdieping)
Oktrooiplein 1 PB 601
9051 Gent
T +32 (0)9 274 06 06

Hasselt
Ilgatlaan 9
3500 Hasselt
T +32 (0)11 22 72 45

Jumet
Rue de Bordeaux 50 bus 1
6040 Jumet
T +32 (0)71 37 65 40

Turnhout
Parklaan 49 bus 7
2300 Turnhout
T +32 (0)14 47 30 70

Wemmel
Kaasmarkt 24
1780 Wemmel
T +32 (0)2 456 05 60